

Άλκης Αλκαίος Ερωτικό (Με μια πιρόγα)

Με μια πιρόγα φεύγεις και γυρίζεις
τις ώρες που αγριεύει η βροχή
στη γη των Βησιγόθων αρμενίζεις
και σε κερδίζουν κήποι κρεμαστοί
μα τα φτερά σου σιγοπτριονίζεις

Σκέπασε αρμύρα το γυμνό κορμί σου
σου `φερα απ' τους Δελφούς γλυκό νερό
στα δύο είπες πως θα κοπεί η ζωή σου
και πριν προλάβω τρις να σ' αρνηθώ
σκούριασε το κλειδί του παραδείσου

Το караβάνι τρέχει μες στη σκόνη
και την τρελή σου κυνηγάει σκιά
πως να ημερέψει ο νους μ' ένα σεντόνι
πως να δεθεί η Μεσόγειος με σχοινιά
αγάπη που σε λέγαμ' Αντιγόνη

Ποια νυχτωδία το φως σου έχει πάρει
και σε ποιο γαλαξία να σε βρω
εδώ είναι Αττική φαιό νταμάρι
κι εγώ ένα πεδίο βολής φτηνό
που ασκούνται βρίζοντας ξένοι φαντάροι